

Texts from the translation proficiency examination for authorization as a translator (2009)

Translations into Swedish by P-O Nilsson

English source text	Swedish target text
<i>General text</i>	
Education in Britain	Den brittiska skolan
Britain's primary schools have bigger class sizes than almost every other developed country, despite millions of pounds being spent on keeping pupil numbers down.	I brittiska låg- och mellanstadieskolor finns fler elever per klass än i nästan alla andra industriländer, trots att miljoner pund spenderas på att hålla elevantalet nere.
UK state primaries have 24.5 pupils a class – the fourth largest of the 30 western countries which make up the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD).	I statliga brittiska låg- och mellanstadieskolor finns 24,5 elever per klass – det är den fjärde högsta siffran bland de 30 västländer som tillsammans bildar OECD (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling).
Only Japan, Korea and Turkey have more crowded classrooms in their primary schools, the OECD found in its annual report comparing education across the world.	Det är bara i Japan, Korea och Turkiet som det är mer fullpackat i klassrummen i låg- och mellanstadieskolorna, meddelar OECD i sin årliga jämförande rapport om utbildningar världen över.
OECD countries have on average 21.5 pupils a class, the report, <i>Education at a Glance 2008</i> , said.	I OECD-länderna finns i genomsnitt 21,5 elever per klass, berättas det i rapporten, <i>Education at a Glance 2008</i> .
The gap between private and state school class sizes is higher in the UK than in any other country with on average 13 more pupils in a state primary class than in a private one.	Skillnaden i elevantal per klass mellan privata och statliga skolor är större i Storbritannien än i något annat land, då det i Storbritannien i genomsnitt finns 13 fler elever per klass i en statlig än i en privat låg- och mellanstadieskola.
In other countries private and state schools have similar class sizes.	I andra länder är klasserna ungefär lika stora i privata och statliga skolor.

The UK fares better for pupils in their first few years of secondary school when the average class has 22.4 pupils – below the OECD average of 24 pupils a class.	Storbritannien klarar sig bättre när det gäller elever i högstadiet, där den genomsnittliga klassen har 22,4 elever, vilket är under OECD-genomsnittet på 24 elever per klass.
Cutting class sizes was a key election pledge of the Labour government in 1997.	Att göra skolklasserna mindre var ett viktigt vallöfte för labourregeringen 1997.
The Department for Children, Schools and Families said last night that "millions" had gone into improving pupil-adult ratios.	Departementet för barn, skolor och familjer meddelade i går kväll att man hade anslagit "miljoner" för att öka antalet vuxna per barn i skolan.
Since 1997 the number of primary and secondary teachers had risen by 40,000 to 441,200 and the number of teaching assistants had increased by 116,300 to 176,900, the spokesman said.	Sedan 1997 hade antalet lärare i låg-, mellan- och högstadiet samt i gymnasiet ökat med 40 000 till 441 200, och antalet assisterande lärare hade ökat med 116 300 till 176 900, sade talesmannen.
Other countries are overtaking the UK in the proportion of young people graduating from university, the study found.	I studien framkom att andra länder håller på att gå om Storbritannien när det gäller andelen ungdomar som avlägger examen vid universitet.
In 2000 37% of young people in the UK graduated – the fourth highest country and well above the then OECD average of 28%.	År 2000 tog 37 procent av ungdomarna i Storbritannien examen – landet var därmed nummer fyra på listan och låg med god marginal över det dåvarande OECD-genomsnittet på 28 procent.
But now the UK is struggling to keep pace with other countries and has dropped to 12th place.	Men nu får Storbritannien kämpa för att hålla jämna steg med andra länder och har halkat ned till tolfte plats.
The UK has climbed to 39%, but the OECD average is 37%.	Storbritannien har ökat till 39 procent, men OECD-genomsnittet är 37 procent.
<i>Economics text</i>	
The European Central Bank	Europeiska centralbanken
The European Central Bank (ECB) was set up in 1998, under the Treaty on European Union, and it is based in Frankfurt (Germany).	Europeiska centralbanken (ECB) grundades 1998 i enlighet med Fördraget om Europeiska unionen, och finns i Frankfurt i Tyskland.

Its job is to manage the euro – the EU's single currency, and to safeguard price stability for the more than two-thirds of the EU's citizens who use the euro.	Den har som uppgift att administrera euron – EU:s gemensamma valuta – och att trygga prisstabiliteten för de över två tredjedelar av det totala antalet EU-medborgare som använder euron.
The ECB is also responsible for framing and implementing the EU's economic and monetary policy.	ECB ansvarar också för att utforma och verkställa EU:s ekonomiska politik och penning- och valutapolitik.
To carry out its role, the ECB works with the European System of Central Banks (ESCB), which covers all 27 EU countries.	För att utföra sin uppgift samarbetar ECB med ECBS (Europeiska centralbankssystemet), som omfattar EU:s samtliga 27 medlemsstater.
However, only 16 of these countries have so far adopted the euro.	Det är dock bara 16 av dessa länder som hittills har infört euron.
The 16 collectively make up the 'euro area' and their central banks, together with the European Central Bank, make up what is called the 'Eurosystem'.	De 16 länderna utgör tillsammans "euroområdet", och deras centralbanker utgör tillsammans med Europeiska centralbanken det som kallas "eurosystemet".
The ECB works in complete independence.	ECB arbetar helt självständigt.
Neither the ECB, the national central banks of the Eurosystem, nor any member of their decision-making bodies can ask for or accept instructions from any other body.	Varken ECB, de nationella centralbankerna i eurosystemet eller några medlemmar i deras beslutande instanser får begära eller ta emot instruktioner från någon annan instans.
The EU institutions and member state governments must respect this principle and must not seek to influence the ECB or the national central banks.	EU:s institutioner och dess medlemsstaters regeringar måste respektera denna princip och får inte försöka påverka ECB eller de nationella centralbankerna.
The ECB, working closely with the national central banks, prepares and implements the decisions taken by the Eurosystem's decision-making bodies.	ECB förbereder och verkställer i nära samarbete med de nationella centralbankerna de beslut som fattas av eurosystemets beslutande instanser.
One of the ECB's main tasks is to maintain price stability in the euro area, so that the euro's purchasing power is not eroded by	En av ECB:s huvuduppgifter är att upprätthålla prisstabiliteten i euroområdet, så att eurons köpkraft inte urholkas av

inflation.	inflationen.
The ECB aims to ensure that the year-on-year increase in consumer prices is less than, but close to, 2% over the medium term.	ECB har som mål att se till att ökningen av konsumentpriserna på årsbasis inte överstiger men ligger nära 2 procent på medellång sikt.
It does this in two ways:	Den gör detta på två sätt:
<ul style="list-style-type: none"> • First, by controlling the money supply. If the money supply is excessive compared to the supply of goods and services, inflation will result. 	<ul style="list-style-type: none"> • För det första genom att styra penningmängden. Om penningmängden är för stor i förhållande till utbudet av varor och tjänster blir resultatet inflation.
<ul style="list-style-type: none"> • Second, by monitoring price trends and assessing the risk they pose to price stability in the euro area. 	<ul style="list-style-type: none"> • För det andra genom att övervaka prisutvecklingen och bedöma den risk den innebär för prisstabiliteten i euroområdet.
<i>Legal text</i>	
English criminal law	Engelsk straffrätt
English criminal law refers to the body of law in England and Wales which deals with crimes and their consequences.	Med engelsk straffrätt avses den lagsamling i England och Wales som behandlar brott och deras konsekvenser.
Criminal acts are considered offences against the whole of a community.	Brottsliga gärningar betraktas som förbrytelser mot ett samhälle i dess helhet.
The state and certain international organisations have responsibility for crime prevention, for bringing the culprits to justice, and for dealing with convicted offenders.	Staten och vissa internationella organisationer har ansvar för förebyggandet av brott, för att dra gärningsmännen inför rätta och för att ta hand om dömda lagbrytare.
The police, the criminal courts and prisons are all publicly funded services, though the main focus of criminal law concerns the role of the courts, how they apply criminal statutes passed by legislatures as well as common law, and why they criminalise some forms of behaviour.	Polisen, brottmålsdomstolarna och fängelserna är alla skattefinansierade verksamheter, men straffrättens huvudinriktning är den roll domstolarna har, och hur de tillämpar strafflagar som antagits av lagstiftande församlingar liksom de lagar som gäller enligt sedvanerätt samt varför de kriminaliserar vissa slags beteenden.
The fundamentals of a crime are known as	Grunderna för ett brott kallas brottets <i>actus</i>

the actus reus and the mens rea of the crime.	<i>reus</i> och <i>mens rea</i> .
These two Latin terms mean "guilty act" (doing that which is prohibited) and "guilty mind" (i.e. the intent to commit the crime).	Dessa två latinska termer betyder "skyldig handling" (att göra det som är förbjudet) och "skyldig tanke" (dvs. uppsåt att begå brottet).
The traditional view is that moral culpability requires that one should have recognised or intended that one was acting wrongly.	Enligt det traditionella synsättet krävs för att moraliskt straffrätligt ansvar ska gälla att man har insett att man handlade fel eller att man har avsett att handla fel.
Nevertheless, most jurisdictions have as many strict liability offences, which criminalize behaviour without the need to show moral wrongdoing.	Ändå finns i de flesta lagstiftningsområden lika många lagar om strikt ansvar, som kriminaliserar beteenden utan att moraliska lagbrott behöver påvisas.
These are usually regulatory in nature, where breach could have particularly harmful results, for instance drunk driving, but are sometimes purely paternalistic, as in charges of statutory rape for consensual sex.	Dessa har vanligen en reglerande funktion, i fall då överträdelser kan ha särskilt skadliga effekter, till exempel vid rattfylleri, men är ibland rent förmyndaraktiga, som vid åtal för samlag med minderårig där samförstånd funnits mellan parterna.
Offences can range from ones resulting in fatality, such as murder and manslaughter, to non-deadly offences against people, such as actual or grievous bodily harm, to offences concerning people's property, like criminal damage, theft, robbery or burglary.	Som lagöverträdelser kan räknas allt från sådana som leder till dödsfall – såsom mord och dråp – till brott mot personer som inte får dödlig utgång – såsom ringa eller grov misshandel – och förbrytelser som avser personers egendom, till exempel skadegörelsebrott, stöld, rån eller inbrottsstöld.
Importantly, one can also be liable for helping another person's criminal act, conspiring to do something prohibited or merely attempting.	Viktigt nog kan man också hållas straffrättsligt ansvarig för att ha främjat en annan persons brottsliga gärning, för att ha konspirerat i syfte att göra något förbjudet eller för att bara ha försökt att göra det.

Sources:

<http://www.guardian.co.uk/education/2008/sep/10/schools.schoolsworldwide>
http://europa.eu/institutions/financial/ecb/index_en.htm
http://en.wikipedia.org/wiki/English_criminal_law